

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט רחמים כהן

תובע

דותן ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד נרדה בן צבי ולנה מור

נגד

נתבעים

1. טוויסט אנימציה בע"מ
 2. יוסי דהן
 3. טלמון גמליאל
- ע"י ב"כ עוה"ד עמית דולב ואורי שנהר

פסק דין

תובענה שעניינה הפרה לכאורה של זכויות קנייניות ביצירות מוזיקליות, שהלחין ועיבד מר דותן ישראל (להלן – **התובע**) עבור הסדרה "טוטיטו" על ידי חברת טוויסט אנימציה בע"מ ומנהליה (להלן – **הנתבעים**).

טוטיטו היא סדרת אנימציה המיועדת לילדים בגילאי שנתיים עד שלוש (להלן – **הסדרה** או **טוטיטו**), המשודרת ב- "יוטיוב" ועל גבי פלטפורמות מדיה נוספות. הסדרה זוכה להצלחה והגיעה להיקף צפיות רחב במיוחד של למעלה מ- 3 מיליארד צפיות. הסדרה משודרת ביוטיוב בשפות רבות: אנגלית, רוסית, יפנית, סינית, צרפתית, איטלקית, ערבית, טורקית, ספרדית, תאילנדית, גרמנית ופורטוגזית.

נתבעת 1, טוויסט אנימציה בע"מ, היא החברה העומדת מאחורי הפקת הסדרה ונתבעים 2-3 הם מנהלי החברה והמפיקים בפועל של הסדרה.

התובע הלחין לבקשת הנתבעים את הלחן המשמש כפתיח וכסגיר ואת נעימת המבנה לכל אחד מפרקי הסדרה (להלן – **מנגינת הנושא**).

טוטיטו עלתה לשידור באתר יוטיוב ביום 26.7.2010. וגרפה הצלחה וצפיות רבות.

מספר חודשים לאחר עליית הסדרה לשידור הלחין התובע, לבקשת הנתבעים, שלושה עיבודים מוזיקליים לסדרה (להלן – **עיבודים המוזיקליים**): עיבוד הלחן של השיר ABC לפרק בשם 1-2-3 ; The number train song ; עיבוד הלחן של השיר Jingle Bells לפרק בשם Christmas Snowman ; ועיבוד הלחן של השיר We wish you a Merry Christmas לפרק בשם Christmas Snowman.

לתובע ניתן קרדיט כיוצר ומלחין של מנגינת הנושא והעיבודים המוזיקליים (להלן יחד - **היצירות המוזיקליות**) בסדרה. הקרדיט ניתן בצורה של הצגת שקופית מסך רקע חלקה בצבע כחול בסיום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

הסדרה המהווה חלק אינטגרלי מהסרטון ובמרכזה הכיתוב: Original Music By: Dotan Israel (להלן – הקרדיט המקורי).

ביום 26.3.2012 התקשרו הצדדים בהסכם בלתי חוזר להעברת זכויות הקניין הרוחני של התובע במנגינת הנושא לנתבעים. התובע קיבל סך של 1,800 ₪ המהווים תמורה מוסכמת עבור הזכויות במנגינת הנושא והוסכם, שהעברת הזכויות אינה גורעת מזכויות התובע לקבל תמלוגים עבורה. עוד הוסכם, שהמפיקים מתחייבים לכלול קרדיט בכל פרק בתכנית ובכל מקום אחר בו יעשה שימוש במנגינת הנושא או בחלק ממנה, בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין.

ביום 10.4.2012 התקשרו הצדדים בשני הסכמים בלתי חוזרים להעברת זכויות הקניין הרוחני של התובע בעיבודים המוזיקליים לנתבעים. התובע קיבל סך של 500 ₪ המהווים תמורה מוסכמת עבור עיבוד הלחן של השיר ABC, וסך של 500 ₪ המהווים תמורה מוסכמת עבור עיבוד הלחן של השירים Jingle Bells ו-We wish you a Merry Christmas, והוסכם, שהעברת הזכויות בעיבודים אלה אינה גורעת מזכויות התובע לקבל תמלוגים עבורם. עוד הוסכם, שהמפיקים מתחייבים לכלול קרדיט בכל פרק בתכנית ובכל מקום אחר בו יעשה שימוש בעיבודים או בחלק מהם, בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין.

ביום 12.9.2012 התקשרו הצדדים בהסכם להעברת מלוא הזכויות ביצירות המוזיקליות באופן המבטל את זכותו של התובע לגבות תמלוגים עבור השימוש ביצירות המוזיקליות. הצדדים חלוקים לגבי הרקע לחתימת הסכם זה.

ההסכם תיקן את שני ההסכמים הקודמים (מיום 26.3.2012 ומיום 10.4.2012) לגבי סעיפים הנוגעים לזכות התובע לגבות תמלוגים עבור השימוש ביצירות המוזיקליות. יתר הסעיפים בהסכמים הקודמים נותרו בעינם, בכלל זה הסעיף בדבר התחייבות המפיקים למתן קרדיט.

החל מחודש דצמבר 2012 לא ניתן לתובע קרדיט ב- 9 פרקים מתוך העונה הרביעית בסדרה המשודרים ביוטיוב בשפה האנגלית. בנוסף, פרקי כל העונות בסדרה שהועלו בערוץ יוטיוב בשפות אחרות (רוסית, יפנית, סינית, צרפתית, איטלקית, ערבית, טורקית, ספרדית, תאילנדית, גרמנית ופורטוגזית), הועלו ללא מתן קרדיט לתובע.

ביום 5.6.2013 פנה התובע באמצעות באי כוחו לנתבעים בהודעת ביטול ודרישה לפיצויים לפיה, משלא ניתן לו קרדיט כמתחייב בהסכמים, הוא מודיע על ביטול הסכמי העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות (להלן – הודעת הביטול).

במכתבם מיום 16.6.2013 השיבו הנתבעים, באמצעות באי כוחם, שהשמטת הקרדיט נעשתה בתום לב עקב תקלה ושלמחרת קבלת מכתב התובע הושבו הקרדיטים ובכלל זה הקרדיט לתובע.

השבת הקרדיט לתובע לא נעשה במתכונתו המקורית. במתכונת החדשה הוחלפה שקופית מסך הרקע הכחול בשקופית צבעונית המהווה חלק אינטגרלי מהסרטון, שעל גביה מצוירים "שלטים",

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

המאפשרים לצופה, בלחיצת כפתור על ה"שלטים", לעבור לסרטון אחר בסדרה ולחלופין להירשם לערוץ המציג את הסדרה. בחלקה התחתון של השקופית הופיעה מעין "בועית" שגודלה כגודל הקרדיט המקורי, המהווה שכבה נוספת על הסרטון (ולא חלק אינטגרלי ממנו) ועל גביה הופיעו הקרדיטים של כלל יוצרי הסדרה (להלן - **הקרדיט המתוקן הראשון**).

לאחר מכן שוב תוקנה מתכונת מתן הקרדיט. במתכונת הסופית, שוב הוצגה השקופית שעל גביה מצוירים "שלטים" ועל גבי חלקה העליון של השקופית הופיעה מעין "בועית" המהווה שכבה נוספת על הסרטון ולא חלק אינטגרלי ממנו (וניתנת להסרה מהשקופית) ועל גביה מופיע הכיתוב: Original Music By: Dotan Israel (להלן - **הקרדיט המתוקן הסופי**).

בעקבות הודעת הביטול ודרישת התובע לפיצויים בגין אי מתן קרדיט, פנו הצדדים לניהול משא ומתן באמצעות הליכי גישור.

הגישור לא צלח וביום 26.11.2013 הודיע התובע, באמצעות באי כוחו, לנתבעים על ניהול המשך ההליכים המשפטיים והודיע שוב על ביטול הסכמי העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות.

תמצית טענות התובע

התובע הלחין את היצירות המוזיקליות והרשה לנתבעים לשלבן בסדרה בחינם, ללא תמורה כספית. התמורה היחידה שהתחייבו הנתבעים לתת לתובע הייתה פרסום שמו כיוצר המוזיקה של הסדרה, על כל פרק מפרקי הסדרה ובדרך שנקבעה ביניהם, הוא - **"הקרדיט המחייב"**.

בעקבות הצלחת הסדרה הפעילו הנתבעים לחץ על התובע להעביר אליהם את זכויות היוצרים ביצירות המוזיקליות שהלחין עבורם. לטענת התובע, הנתבעים הבהירו לו, שאם לא ייעתר לדרישתם להעביר אליהם את זכויות היוצרים ביצירות המוזיקליות, יסירו את היצירות ואת שמו מהסדרה כליל. בעקבות איום זה הסכים התובע להתקשר עם הנתבעים בהסכם מספטמבר 2012 להעברת מלוא הזכויות ביצירות.

במאי 2013, לאחר מספר חודשים בהם שודרה הסדרה תוך מתן הקרדיט המחייב, התברר לתובע, שהחל מדצמבר 2012 הסירו הנתבעים את הקרדיט ללא ידיעתו וללא הסכמתו. הנתבעים המשיכו לשדר את הסדרה ולהפיצה ללא מתן קרדיט.

השמטת הקרדיט נעשתה בצורה מודעת ומכוונת. הנתבעים בחרו להחליף את מסך הקרדיט במסך אחר שונה מבחינה ויזואלית ומבחינת תוכנו מהמסך, במטרה להגדיל את הצפיות בסדרה וכפועל יוצא גם את רווחי הנתבעים. הנתבעים הסירו את הקרדיט מתוך אינטרס שלא "לבזבז" זמן מסך על מתן קרדיט לתובע ותחת זאת, לנצל את זמן המסך לצורך שידור "פרומו" לשיווק פרקים נוספים בסדרה. שקופית הקרדיט הוחלפה בשקופית שבה "שלטים" המאפשרים לצופה בלחיצת כפתור לעבור לסרטון אחר בסדרה ולחלופין להירשם לערוץ המציג את הסדרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

השמטת הקרדיט גרמה לתובע פגיעה "עצומה". הנתבעים הסירו את הקרדיט המחייב בלמעלה מ-260 פרקים של הסדרה. כתוצאה מכך, למעלה מ-51,000,000 הצופים שצפו בסדרה נכון למועד הגשת התובענה, לא נחשפו לשמו של התובע כיוצר ומלחין של היצירות המוזיקליות בסדרה.

השמטת הקרדיט מהווה הפרה של זכויות הקניין של התובע ביצירות המוזיקליות לפי חוק זכויות יוצרים, תשס"ח – 2007 (להלן – **חוק זכויות יוצרים**). עד לרגע הודעת ביטול ההסכמים על ידו נפגעו זכויותיו המוסריות ומשבוטלו ההסכמים, מלבד הפגיעה בזכות המוסרית, כל שימוש שעשו הנתבעים עולה כדי הפרה של זכויות היוצרים שלו.

הקרדיטים המתוקנים שניתנו לתובע לאחר הודעת הביטול שונים לחלוטין מהקרדיט המקורי עליו הוסכם בין הצדדים וניתן לתובע במשך שנתיים וחצי קודם לכן. הקרדיטים המתוקנים אינם ניתנים להבחנה וניתנים להסרה בידי הצופה בלחיצת כפתור. לטענת התובע, לא הסכים למתן קרדיט באי אלו מאופנים אלה.

הקרדיט המתוקן הסופי, לא כל שכן הקרדיט המתוקן הראשון, אינם מהווים "ייחוס מתאים בהיקף ובמידה ראויים בנסיבות העניין", כמתחייב בהסכמים, ואין בהם כדי לרפא את הפרת זכויותיו ההסכמיות ולא את הפרת זכויות הקניין שלו ביצירות המוזיקליות.

התובע עתר לסעד הצהרתי לפיו, ביטול ההסכמים היה כדין, ולמתן צו מניעה קבוע, האוסר על הנתבעים לעשות שימוש ביצירותיו המוזיקליות.

עוד עותר התובע לקבלת פיצוי כספי סטטוטורי ללא הוכחת נזק בגין הפרת זכויותיו, זכות היוצרים והזכויות המוסריות, ביצירות המוזיקליות.

תמצית טענות הנתבעים

הקרדיט לא היה התמורה היחידה שקיבל התובע בגין היצירות המוזיקליות. מדובר בעסקה תמורת כסף. הנתבעים שילמו לתובע סך של 12,800 ₪ תמורת הזכויות ביצירות המוזיקליות.

אי מתן הקרדיט לא היה כשלעצמו הגורם הראשוני והבלעדי לביטול ההסכמים. הוא היווה רק אמתלה לרצון התובע להשתחרר מהסכמי העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות. רצון זה נבע מכך, שהתובע קיבל בדיעבד חוות דעת לפיה, ההסכמים אינם כדאיים לו כלכלית.

בתמורה לתשלום עבור העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות נקבע, שהתובע יקבל קרדיט בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין. הנתבעים, לטענתם, עמדו בהתחייבות זו.

השמטת הקרדיט נעשתה בעקבות תקלה זמנית שנפתרה למחרת הודעת הביטול. ממילא מדובר בפגיעה זניחה, שכן אי מתן קרדיט בא לידי ביטוי במספר זעום של צפיות.

לטענת הנתבעים, לכל היותר מדובר בתובענה להפרת זכות מוסרית בלבד, המתייחסת לאחוזים בודדים ובטלים בששים של חשיפות, מתוך כלל החשיפות בהן ניתן לתובע קרדיט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

לאור העובדה, שלטענת התובע, הסדרה זכתה לכ- 1,000,000,000 צפיות, אין לראות את התובע כמי שהפסיד 51,000,000 צפיות כטענתו, אלא כמי שהרוויח פרסום ומוניטין הגלומים בכ- 949,000,000 צפיות וזכה לחשיפה כלל עולמית בשיעורים אדירים וחסרי תקדים. שווי הצפיות בסדרה גדול לעין שיעור משווי ההפסד. אם נגרם לתובע נזק, דבר המוכחש כשלעצמו על ידי הנתבעים, על בית המשפט להביא בחשבון את הרווח שצמח לתובע בעקבות התקשרותו עם הנתבעים, דהיינו החשיפה, הפרסום, הקרדיט והמוניטין הגלומים ב- 949,000,000 מיליון הצפיות. יש לחשב את ההפסד כשיעור ההפרש בין שיעורי החשיפה לשיעורי אי החשיפה. מכאן, שהתובע יצא נשכר בצורה יוצאת דופן ובלתי צפויה.

אי מתן קרדיט אינו עולה כדי הפרה יסודית בהסכם. סעיפי הקרדיט מובלעים בשפט קצר ולקוני, לקראת סופם של ההסכמים. מכאן, שסעיפי הקרדיט אינם מרכיב מהותי בהסכמים.

דיון

הצדדים חלוקים ביניהם לגבי נסיבות השמטת הקרדיט. התובע טוען, שמדובר בפעולה מודעת ומכוונת של החלפת מסך הקרדיט במסך פרסומי, במטרה להגדיל את הצפיות בסדרה וכפועל יוצא את רווחי הנתבעים. לטענת הנתבעים, השמטת הקרדיט, נעשתה בתום לב עקב תקלה.

נתבע 2 עומת בחקירתו הנגדית עם הטענות לעניין נסיבות השמטת הקרדיט :

ש. ראינו שהיה לנו קרדיט בהתחלה בכחול עם שם הנתבע באמצע, ואחר כך בצבע אחר עם השם למעלה. זה בעצם שינוי של עיצוב הסרטון, הרקע הוא אחר?

ת. הרקע שונה.

ש. וגם קישורים שלא היו קודם, אז יש שינוי ויזואלי של איך שהסרטון נראה?

ת. נכון.

ש. מי החליט על השינוי הזה?

ת. טל ואני.

ש. זה לא שאנחנו רואים מסך כחול שאין קרדיט אלא מסך אחר?

ת. יש הבדל.

ש. למה שיניתם?

ת. חלק מהמחשבה לאיך אנחנו מתנהלים בתחום הזה של העידן הדיגיטלי הוא שונה לגמרי, איך את מציג את התוכן יותר חשוב. היה נתון חשוב שהחווייה של המשתמש תהיה שהוא ימשיך לצפות.

ש. כלומר זו דרך להגדיל את הצפיות בסדרה?

ת. כן.

ש. ומי בפועל ביצע את השינוי הזה?

ת. טל ואני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

ש. כשביצעתם, לא שמת לב שאין קרדיטים?

ת. המחשבה כאן לא נבעה מתוך להשמיט את הקרדיט או לא לתת בזדון למישהו קרדיט, המחשבה הייתה איך אנחנו גורמים ליותר צפיות, לחווית צפייה מתמשכת יותר. אנחנו שני אנימטורים שעושים הכל לבד, בשלב הזה. זה המון עבודה, לא היה לנו שום תקציבים לעבוד עם המון קבלני משנה, לשכור עובדים. הכל עשינו בעצמנו, זה המון דברים לטפל בהם במקביל מתחום ההפקה.

ש. 20 שניות מתוך סרטו של 3 דקות זה חלק נכבד ולא שמת לב 20 שניות של קרדיטים נעלמו, שאין בכלל קרדיטים?

ת. זה לא שלא שמת לב, החלפנו. זה מצריך עבודה שזה יקרה. זה לא הכוונה להשמיט קרדיט של אף אחד, עובדה שהחזרנו את זה תוך יום.

ש. אמרת שזה לא שלא שמת לב, שמת לב?

ת. עשיתי את זה. זה לא פשע. זה לא גרע ולא הוסיף מבחינתו כלום. הנוכחות או אי הנוכחות של הקרדיט. עובדה שהחזרנו את זה. (פרוטוקול הדיון מיום 30.5.2016, עמ' 22 - 23).

מדבריו של נתבע 2 עולה, שהנתבעים לא נתנו דעתם להשמטת הקרדיט.

בין אם השמטת הקרדיט נעשתה במכוון בין אם לאו, מרגע שנודע לנתבעים על השמטת הקרדיט, מתעוררת השאלה – מדוע לא פנו להשבת הקרדיט במתכונתו המקורית. הנתבעים לא סיפקו מענה ענייני לשאלה זו.

בחירת הנתבעים שלא להשיב את הקרדיט במתכונתו המקורית ותחת זאת להציגו במתכונות השונות בהן הוצג (הקרדיט המתוקן הראשון והקרדיט המתוקן הסופי), מעוררת תהייה בדבר האפשרות, שהשמטת הקרדיט אכן נבעה עקב תקלה. תהייה שכזו מקבלת משנה תוקף נוכח העובדה, שהסדרה בשפות האחרות הועלתה כשבפרקי כל העונות נעדר הקרדיט לתובע ולא רק מאותם פרקים שבהם הושמט הקרדיט, עקב תקלה לכאורה.

אף אם לא הייתה כוונת זדון להשמיט את הקרדיט, בפועל, הקרדיט הושמט והנתבעים לא נתנה לכך את הדעת. גם לאחר שהובא לידיעתם עניין השמטת הקרדיט (תהא הסיבה אשר תהא) והנתבעים התוודעו לחוסר שביעות רצונו של התובע מהשמטת הקרדיט, היה בידם לתקן את הטעות, אלא שלא פעלו לעשות כן.

מדבריו של נתבע 2 עולה, שלכל הפחות, זכויותיו והאינטרסים של התובע לקבלת קרדיט, לא היו חלק ממערך השיקולים של הנתבעים.

בהקשר זה יש להביא בחשבון, שהשיקולים והאינטרסים של הנתבעים בכל הנוגע לאופן בחירת הצגת הקרדיט שונים מאלו של התובע. לנתבעים ולתובע יש אינטרס משותף של הגברת הצפיות בסרטוני הסדרה. הגברת הצפיות מגדילה את רווחיהם של הנתבעים וכן מגבירה את אפשרות החשיפה של התובע כיוצר המוזיקלי של הסדרה. עם זאת, עבור התובע יש חשיבות יתרה לאופן החשיפה ולכך, שהקרדיט יינתן בצורה בולטת באופן שימצה את החשיפה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

לטענת הנתבעים, התובע לא העלה כל טענה בנושא הקרדיט המתוקן הסופי בזמן אמת ועל כן הוא מושתק ומנוע מלטעון אחרת, כמי שוויתר על כך, וממילא לא הייתה התחייבות לגבי אופן הצגת הקרדיט ולא הוכח שמדובר בקרדיט מחייב.

טענת הנתבעים – נדחית. עד למועד הגשת התובענה היו הצדדים במשא ומתן ובמשך אותו זמן עמד התובע על דרישתו, שהנתבעים לא יעשו שימוש ביצירות המוזיקליות. הקרדיט המקורי שונה באופן חד צדדי. הקרדיט המתוקן הסופי שניתן לתובע שונה בצורה משמעותית מהקרדיט המקורי וללא הסכמת התובע:

ש. לגבי הקרדיט המתוקן, תאשר לי שלזה לא קיבלתם את אישור התובע לגבי האופן בו הוא הוצג?

ת. שמנו קרדיט יום אחרי שקיבלנו פניה שאין קרדיט, תיקנו את הקרדיט תוך יום ולא קיבלנו שום תגובה שזה לא בסדר. אז הנחתי שזה בסדר.

ש. ולא פניתם לתובע בשום שלב לומר זה הקרדיט שאנחנו נותנים לך עכשיו, האם זה מקובל עליך.

ת. יידענו אותו.

ש. הצגתם לו את הקרדיט המתוקן?

ת. אני לא צריך לקבל ממנו אישור. הודענו לו שהשבנו לו את הקרדיט.

ש. אתה מתכוון למכתב עוה"ד שלך?

ת. כן. (פרוטוקול הדיון מיום 30.5.2016 עמ' 17).

הנתבעים התחייבו בהסכמים לכלול קרדיט בהיקף ובמידה הראויים "בנסיבות העניין". במשך כשנתיים וחצי ניתן לתובע קרדיט במתכונת מסוימת – הקרדיט המקורי. מתן קרדיט באופן זה היה מוסכם על הצדדים. משלא היה שינוי בנסיבות העניין, לא היה מקום לשנות את מתכונת הקרדיט המוסכמת, מבלי לקבל את הסכמת התובע לשינוי.

אין בקרדיט המתוקן כדי לרפא את ההפרות שכבר נעשו, בפרט כשבנסיבות העניין לא נראה שהקרדיט המתוקן היה בהיקף ובמידה הראויים.

די בדברים אלה כדי לקבוע, שהנתבעים הפרו את זכותו של התובע לקבל קרדיט כיוצר המוזיקה בסדרה.

לטענת הנתבעים, אף אם הייתה הפרה הרי שמדובר בהפרה הסכמית בלבד, שאינה הפרה יסודית.

טענת הנתבעים נדחית על שני היבטים. בהיבט הראשון, אין מדובר בהפרה הסכמית בלבד, אלא הפרה של זכויות קנייניות של התובע ביצירות המוזיקליות. בהיבט השני, שלא כטענת הנתבעים, ההפרה עולה כדי הפרה יסודית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

טענת הנתבעים לפיה, הסעיף בהסכמים בדבר זכותו של התובע לקרדיט הוא סעיף לקוני שאינו מהותי, נסתרה בראיות שהוצגו על ידי הצדדים.

שלושת הסכמי העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות (ההסכם מיום 26.3.2012 הנוגע למנגינת הנושא וכן שני ההסכמים הנוספים מיום 10.4.2012 הנוגעים לעיבודים המוזיקליים לשירים) קובעים בצורה מפורשת את זכותו של התובע לקבל קרדיט עבור השימוש ביצירה ובלשון הסעיף (הזהה בכל שלושת ההסכמים):

"המפיקים מתחייבים לכלול בכל פרק בתכנית ובכל מקום אחר בו יעשה שימוש בעיבוד או בחלק ממנו קרדיט בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין."

ההסכמים נוסחו על ידי הנתבעים. אופן הצגת הסעיפים ומיקומו של הסעיף, בהסכם הכולל שנים עשר סעיפים, אין בהם כדי להציג את הסעיף כסעיף שולי ולא מהותי. בפרט, כשאף אחד מסעיפי ההסכם אינו מוגדר כסעיף שהפרתו מהווה הפרה יסודית.

ניתן ללמוד על אומד דעתו של התובע בהתקשרות עם הנתבעים ומהותו של הסעיף עבור התובע, בין היתר, מתכתובת המייל בינו לבין נתבע 2, מר יוסי דהן, מיום 24.2.2012, בו ציין התובע סעיפים עקרוניים אותם ביקש מהנתבעים להכניס לתוך הסכמי העברת הזכויות:

1. אני מתחייב בזה שהיצירה שלי, נכתבה, הולחנה, הופקה, נוגנה ובוצעה על ידי ויש בידי הוכחה (דואר רשום + מייל עם קובץ שנשלח אלי) לגבי סעיף זה.
2. בתור בעל זכויות היוצרים על היצירה המוסיקלית אני מאשר ל- TWIST ANIMATION אישור מלא להשתמש ביצירה המוסיקלית לכל עבודות בלבד בכל פלטפורמה שיבחרו בה.
3. אני מתחייב שלא להעביר את היצירה הזו או את זכויות היוצרים שלה לאף גורם אחר ולא לערוך בה שום שינוי אלא באישור וסיכום עם TWIST ANIMATION.
4. TWIST ANIMATION מתחייבים שלא לשנות את היצירה או להעבירה לאף גורם אחר ללא אישור שלי.
5. במקום בו משתמשים ביצירה מסדרת TUTITU יופיע הקרדיט שלי בתור יוצר המוסיקה. (נספח 13 לתיק המוצגים מטעם התובע).

בנוסף, מהתכתבויות התובע עם מכריו (מוצג "לתיק המוצגים מטעם הנתבעים"), בניסיון לקבל ייעוץ מקצועי, עולה, שהתובע ראה את זכותו לקרדיט, כזכות בסיסית עליה מבוססת ההתקשרות עם הנתבעים. ככל שהתפתחה הסדרה וכך גם רצון הנתבעים לעגן בהסכמים את זכויותיהם ביצירות המוזיקליות, התברר לתובע, שייתכן ועליו לוותר על חלק מזכויותיו ביצירות המוזיקליות. לכן ביקש לברר מהו היקף הויתור שעליו לעשות ונועץ עם מכרים (אף שלא מדובר בגורמים מקצועיים). מהתכתבויות אלה ניתן ללמוד, שהקרדיט לא היה חלק מהזכויות שעליהן היה מוכן לוותר, זאת להבדיל מנכונותו לותר על זכויות שימוש או זכות לקבלת תמלוגים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

אף מבלי להידרש לראיות האמורות, ההתקשרות בין הצדדים אינה מעלה כאפשרות סבירה, שהקרדיט אינו מהותי עבור התובע. ככל שהתובע מוותר על זכויותיו ביצירות המוזיקליות, ובכלל זה הזכות לקבל תמלוגים וכן הזכות לקבל קרדיט, אין זה סביר, שהיה מסתפק בתמורה הכספית שניתנה לו. ניתן להניח, שלכל הפחות, כנגד התמורה הכספית המועטה שקיבל, ביקש התובע לשמור על זכותו לקבלת קרדיט.

הפרת ההסכם מהווה הפרה יסודית היורדת לשורשו של עניין ומקימה לתובע זכות לבטל את הסכמי העברת הזכויות ביצירות המוזיקליות. בנקודה זו עולה ההיבט השני של טענת הנתבעים, הנוגעת לאופייה של ההפרה ולכך, שאין לראות בהפרה משום הפרה הסכמית בלבד, אלא הפרה של זכויות קנייניות.

לטענת התובע, עד לרגע הודעת ביטול ההסכמים על ידו, נפגעו זכויותיו המוסריות ומשבוטלו ההסכמים, כל שימוש שעשו הנתבעים ביצירות המוזיקליות עולה כדי הפרה של זכויות היוצרים שלו.

בעניין זכותו של יוצר לקבל קרדיט (ייחוס) עבור יצירתו קבע בית המשפט העליון ברע"א 12/17 שריר נ' נירית זרעים בע"מ, מיום 28.3.2017, שזכות הייחוס היא הזכות להיות מוכר כיוצר היצירה ופגיעה בזכות המוסרית לייחוס מהווה הפרה של זכות לפי חוק זכות יוצרים. הזכות המוסרית היא ביטוי להכרת המחוקק בקשר האישי-תרבותי-רוחני, שקיים בין היוצר לבין יצירתו והיא מגנה גם על שמו הטוב וכבודו של היוצר ועל המוניטין שלו. מתן "קרדיט" ליוצר ביחס ליצירתו חשוב לא רק מפאת כיבוד הקשר בינו לבין יצירתו, אלא גם מהטעם, שיש בכך "דחיפה" לבניית המוניטין שלו ולהשתכרותו העתידית.

בנסיבות העניין, הופרה זכותו של התובע לייחוס שמו כיוצר המוזיקלי של היצירות במשך חודשים רבים עת הופצה הסדרה וזכתה לצפיות רבות, מבלי שניתן קרדיט לתובע כיוצר המוזיקלי.

כך הוא הדין לעניין הפרת זכויות היוצרים של התובע. הודעת הביטול נשלחה כדין. ההסכמים בוטלו ומאותו מועד היו הצדדים חייבים להשיב זה לזה את שקיבלו מכוח ההסכמים וזכויות היוצרים ביצירות המוזיקליות הושבו לתובע. כל שימוש ביצירות המוזיקליות, שנעשה על ידי הנתבעים, ממועד הודעת הביטול, ביום 5.6.2013, מהווה הפרה של זכות היוצרים של התובע.

הפיצוי המגיע לתובע בגין הפרת זכויותיו

הסעד הכספי בכתב התביעה כלל שני סוגי פיצויים חלופיים – אחד, פיצוי בהתאם לרווחי הנתבעים בפועל. השני, פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק. בכתב התביעה טען התובע, שהוא שומר על הזכות הנתונה לו לפי דין להודיע בכל שלב ובכל עת איזה מבין שני סוגי הפיצויים הוא תובע (סעיפים 39-40 לכתב התביעה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

לטענת הנתבעים, לתובע לא נגרם כל נזק כיוון ששווי הצפיות בסדרה גדול לאין שיעור משווי ההפסד ואין לראות את התובע כמי שהפסיד 51,000,000 צפיות כטענתו, אלא כמי שהרוויח פרסום ונתונים גלומים בכ- 949,000,000 צפיות.

טענת הנתבעים, לפיה לא נגרם לתובע כל נזק – נדחית. עצם הפרת זכויותיו של התובע מגלמת את הנזק והטעמים העקרוניים למתן פיצוי ללא הוכחת נזק נעוצים בקושי המיוחד שבהוכחת נזק עבור פגיעה בזכויות הקניין הרוחני, כמו גם בקלות היחסית של הגזל בתחומים אלה (ע"א 3853/11 רונית דגלי אומות בע"מ נ' שטן, מיום 13.5.2013, פסקאות 70-72, להלן – עניין שטן).

הנתבעים לא הציגו נתונים לעניין אחוזי הצפיות ואופן קבלת תמלוגים ורווחים מהסדרה ועמדו על זכותם, שלא להציג נתונים שיש בהם משום מתן הסעד המבוקש של צו למתן חשבונות כל עוד לא הוכיח התובע את תובענתו לכאורה.

במהלך הדיון מיום 30.5.2016 וכן בסיכומיו עמד התובע, באמצעות באת כוחו, על בחירתו במסלול של פיצוי ללא הוכחת נזק. בעניין זה הפנה התובע לפסיקה הקובעת את זכותו של תובע לבחור בין מתן חשבונות לבין פיצוי כספי סטטוטורי ובכלל זה את זכותו לממש בחירה זו גם בשלב דיוני מתקדם, לאחר שהובאו ראיות בעניין הרווח שהופק מההפרה (ע"א 592/88 שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל פ"ד מו(2) 254, להלן – עניין שגיא; ת.א. (ת"א) 2062/02 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' האולפנים המאוחדים בע"מ, מיום 25.3.2008):

ההסדר נועד לאפשר לתובע מכוח זכות יוצרים, לאחר שהוכיח כי הוא זכאי לתבוע לפי זכות זו ולאחר שהוכיח דבר הפרתה של הזכות בידי הנתבע, לתבוע פיצוי בגין ההפרה ללא צורך בהוכחת הנזק הממשי. סעד זה ניתן כאמור בסעיף, לפי בקשת התובע (ובכפוף לשיקול-דעת בית המשפט), אשר רשאי לבחור בפיצוי כאמור משיקוליו שלו: יכול שתובע יבקש נזקיו הממשיים כפי שהוכחו ויכול שתובע יבקש סעד של הפיצוי הסטטוטורי. אמנם, כפי שנאמר בדברי ההסבר, ההסדר נועד בעיקר למצבים בהם לתובע יש קשיים להוכיח את נזקו הממשי, אולם זהו עניין סובייקטיבי, ולטעמי אין היגיון במניעת הפעלתו של הסעיף, גם כשהתובע יכול היה לנסות ולהוכיח נזקו אך בחר להסתפק בפיצוי הסטטוטורי (עניין שגיא, בעמ' 264).

ההסדר של פיצויים ללא הוכחת נזק נועד לאפשר לבעל הזכות לתבוע פיצוי בגין ההפרה, במצבים בהם יש קושי להוכיח את הנזק הממשי. עם זאת, הפסיקה הרחיבה את היריעה ובתי משפט פוסקים פיצויים ללא הוכחת נזק לפי בקשת תובע ובכפוף לשיקול דעת, גם כאשר התובע יכול היה להוכיח נזק ממשי אולם בחר משיקוליו לתבוע דווקא את הסעד של הפיצוי ללא הוכחת נזק (ע"א 3400/03 רובינשטיין נ' עין טל 1983 בע"מ, מיום 23.3.2002, להלן – עניין רובינשטיין; ראו גם עניין שטן).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

בנסיבות העניין שבפנינו, בהיעדר נתונים בדבר שווי הצפיות וקבלת התמלוגים, קיים קושי להעריך את הנזק שנגרם לתובע. הקושי גדול עוד יותר נוכח העובדה, שיש קושי רב לאמוד את תרומתן וחלקן היחסי של היצירות המוזיקליות מהסך הכולל של היצירה השלמה – הסדרה טוטיטו.

לטענת התובע, תרומתן של היצירות עולה כדי 50% מהסדרה, כיוון שהמוזיקה מהווה מחצית מרכיבי הסדרה. בהתאם טוען התובע, שבחישוב גובה הפיצוי יש להביא בחשבון שרווחי הנתבעים מהסדרה השייכים לכאורה לתובע מכוח זכויות הקניין שלו ביצירות המוזיקליות עולים כדי 50%.

אין מקום לקבוע מסמרות בקביעת אחוז תרומתן של היצירות המוזיקליות לסדרה. אולם, יש טעם בטענות התובע. כל פרק בסדרה טוטיטו הוא סרטון הנמשך כ-3 דקות ששני מרכיביו המרכזיים הם אנימציה ומוזיקה המלווה את הסרטון לכל אורכו. לאורך הסרט כמעט ואין טקסט מדובר, מלבד "מילת נושא" אחת החוזרת על עצמה שלוש פעמים במהלך הסרטון. על תרומתה של המוזיקה בסרטונים ניתן ללמוד, בין היתר, מהתפקידים המבוצעים לצורך יצירת הסדרה (להוציא תפקידים הנוגעים להפקת הסדרה, שיווקה וכדומה): הפקת וביצוע אנימציה, קריינות (אמירת מילת הנושא שלוש פעמים) ויצירת המוזיקה לסדרה.

כאמור, אין צורך להידרש לקביעת אומדן בדבר חלקן היחסי ותרומתן של היצירות המוזיקליות בסדרה, אך ניתן להסתייע באומדן משוער זה כחלק ממכלול השיקולים הנלקחים בחשבון בחישוב גובה הפיצוי הסטטוטורי לו עותר התובע.

סעיף 56 לחוק זכויות יוצרים מונה רשימת שיקולים בשאלת קביעת שיעור הפיצויים:

56. (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.
- (ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:
 - (1) היקף ההפרה;
 - (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
 - (3) חומרת ההפרה;
 - (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
 - (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
 - (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
 - (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
 - (8) תום לבו של הנתבע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

רשימת השיקולים המנויים בסעיף 56 לחוק זכויות יוצרים, אותם ישקול בית המשפט בבואו להכריע בדבר שיעור הפיצויים, אינה רשימה סגורה. במסגרת שיקול הדעת הנתון לו, רשאי בית המשפט לפסוק את הפיצוי המרבי הקבוע בחוק, גם כאשר ההפרות מינוריות אך נמשכות על פני תקופה ניכרת, או כאשר היקפן נרחב (עניין שטן, פסקה 73).

בקביעת סכום הפיצויים ללא הוכחת נזק, קבע בית המשפט העליון שני עקרונות:

"שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את שתי מגמות היסוד שבדיני זכות יוצרים: האחת - פיצוי של בעל הזכות; השנייה הרתעתם של המפר ושל מפריס פוטנציאליים אחרים. מחד גיסא, מחייבת המגמה הראשונה שלא להיתלש לחלוטין מאומדן נזקו המשוער הממשי של התובע ולא להביא להתעשרותו שלא כדין... מאידך גיסא, מצדיקה המגמה השנייה להתחשב לצורך קביעת סכום הפיצוי, במצבו הנפשי של המפר, היינו להחמיר פחות עם מפר תמים ולהחמיר יותר עם מפר במתכוון... שיקולים שונים עשויים להילקח בחשבון בקביעת הפיצוי לאורן של מגמות היסוד הנ"ל: עוצמתן, מספרן ומשכן של ההפרות; סוג היצירה; אשמו של המפר; אופיו וגודלו של העסק המפר וכיוצא בזה." (עניין שגיא, בעמ' 271-272).

הנתבעים טענו בסיכומיהם, שעל בית המשפט להידרש לרווחים שקמו לתובע מצבירת המוניטין לאור ריבוי הצפיות. לטענתם, הפגיעה בתובע עולה כדי 2 אחוזים מכלל הצפיות ויש לחשב את ההפסד כשיעור ההפרש בין שיעורי החשיפה לשיעורי אי החשיפה.

טענת הנתבעים נדחתה. הנתבעים לא שכנעו, שהשמטת הקרדיט מקורה בטעות. מהראיות שהוצגו קיים קושי לקבל את הטענה, שמדובר בתקלה. תמוה, שבמשך חודשים לא הבחינו הנתבעים בתקלה של השמטת הקרדיטים מסרטון שאורכו – 3 דקות. בפרט נוכח העובדה, שהסדרה בשפות האחרות הועלתה כשהקרדיט נעדר בפרקי כל העונות, ולא רק מאותם פרקים שבהם הושמט הקרדיט לכאורה עקב תקלה.

נראה, שבנקודת זמן מסוימת החליטו הנתבעים להסיר את כל הקרדיטים ובכלל זה את הקרדיט לתובע. יוזכר, שיתר היוצרים בסדרה הם הנתבעים וכן שתי אחייניות (בגיל בית ספר ותיכון) של נתבע 3.

טענות הנתבעים לפיהן, השיבו את הקרדיט ושמדובר בטעות בתום לב, אינן משכנעות. במשך כשנתיים וחצי הוענק לתובע קרדיט באופן מסוים הכולל הצגת שמו על רקע שקופית מסך. על אופן זה של מתן הקרדיט הושגה הסכמה בין הצדדים, שהועלתה על גבי ההסכמים להעברת הזכויות. ככל שהיה מדובר בטעות שבתום לב, מתעוררת באופן טבעי השאלה - מדוע לא הושב הקרדיט במתכוונותו המקורית? העובדה, שפעלו לשינוי אופן מתן קרדיט מעלה, שהשמטת הקרדיט לא נעשתה בתום לב, אלא מתוכננת במטרה לעשות שימוש בזמן המסך לצורכיהם של הנתבעים על פני מתן הקרדיט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

מכל מקום, לא ניתן לחשב את ההפסד כשיעור ההפרש בין שיעורי החשיפה לשיעורי אי החשיפה כפי שמבקשים הנתבעים, שנמנעו מלהמציא נתונים לעניין אחוזי הצפיות ואופן קבלת תמלוגים ורווחים מהסדרה. בהיעדר נתונים אלה, לא ניתן ללמוד על היחס שבין ההפרה שבוצעה לבין הפגיעה שבוצעה בתובע ולא ניתן לגזור את השווי הכספי של אותם 2 אחוזים.

הנתבעים הסירו את הקרדיט לתובע מ- 260 פרקי הסדרה, ששודרו ב-12 ערוצים בשפות שונות. גם לאחר שהשיבו את הקרדיט, שינו אותו מבלי לקבל את הסכמת התובע לשינוי. הקרדיט המתוקן אין בו כדי לרפא את ההפרות שבוצעו.

הפרת הזכות המוסרית החלה בדצמבר 2012 ונמשכה עד לחודש לפברואר 2014. הפרת זכויות היוצרים החלה ביום 5.6.2013, עת הודיע התובע על ביטול ההסכמים ונמשכה עד ליום 5.2.2014. הפרת הזכויות נמשכה תוך התעלמות הנתבעים מדרישת התובע, שלא לעשות שימוש ביצירותיו.

הסדרה טוויסט זוכה לצפיות רבות. נכון ליום הגשת התובענה הסדרה זכתה לכמות של כמיליארד צפיות. לא הוצגו נתונים בדבר היקף פעילות הנתבעים והסדרה, אך ידוע, שקיים יחס ישיר בין כמות הצפיות לרווחי הנתבעים. תפקידם של הנתבעים כמפיקי הסדרה ומפיקי האנימציה מעלה, שבידם האחריות המלאה למתן קרדיט לתובע כמתחייב בהסכמים.

לטענת הנתבעים, אי מתן הקרדיט לא היה כשלעצמו הגורם הראשוני והבלעדי לביטול ההסכמים, אלא היווה אמתלה או תירוץ לרצון התובע להשתחרר מההסכמים. רצון זה נבע מכך, שהתובע קיבל בדיעבד חוות דעת לפיה ההסכמים אינם כדאיים כלכלית.

טענת הנתבעים אינה מתקבלת. הנתבעים לא תמכו טענתם זו בראיות, שיש בהן כדי לשכנע. יתרה מכך, בנסיבות העניין, הסיבה לרצונו של התובע להשתחרר מההסכמים אינה רלוונטית. הפרת הזכויות על ידי הנתבעים סיפקה לתובע טעם לביטול ההסכמים. עד אותה עת לא פנה התובע לנתבעים בבקשה לבטל את ההסכמים ולא שטח טענה כלשהי בפניהם לעניין ההסכמות ביניהם, וזאת על אף החששות או אי שביעות רצונו מההסכמים.

יתרה מכך, מראיות הצדדים עולה חששו של התובע, שאם לא יעביר את הזכויות, לא כל שכן, יבטל את ההסכמים לא יוכל לעשות כל שימוש ביצירות. בשל חששו זה נעתר לבקשת הנתבעים להעביר להם את זכויותיו ביצירות, וזאת אף על פי, שלא שש לעשות כן ולאחר שנועץ עם גורמים שונים בפניהם הביע חששות אלה. רק משגילה התובע את השמטת הקרדיט, פעל לביטולם.

תום ליבם של הנתבעים

תום ליבם של הנתבעים נבחן בשני מישורים: האחד נוגע להשמטת הקרדיט והשני נוגע להתנהלותם לאחר קבלת הודעת הביטול. כאמור, קיים קושי אמיתי לקבל את הטענה, שהשמטת הקרדיט נעשתה עקב תקלה ולא כבחירה מודעת של הנתבעים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

האחראים על הפקת האנימציה, ולמעשה על הפקת הסדרה, כפי שהעיד נתבע 2, הם נתבעים 2-3, וקשה להבין, כיצד לא שמו לב לעובדה, שהוסר מסך הקרדיט לתובע במשך מספר חודשים.

בנוסף, יש להביא בחשבון את ניסיונם של הנתבעים להציג את התובע כאדם ממולח וחסר תום לב, שכל רצונו היה לבטל את ההסכמים. כתב ההגנה של הנתבעים וכן סיכומיהם נשענים ברובם ובעיקרם על טענות הנוגעות להתנהלות בחוסר תום לב של התובע. לטענתם, מרגע שהתברר לתובע, שלדעתו ביצע עסקה שאינה כדאית כלכלית עבורו, פעל בחוסר תום לב ו"חיפש בנרות" נימוק לביטול ההסכמים. הנתבעים הגישו את התכתבויותיו של התובע עם גורמים שונים כדי להוכיח, שהתובע ידע והתייעץ עם גורמים שונים ולפיכך לא פעל בתום לב. לא ניתן להסיק את אשר מבקשים הנתבעים להסיק.

אין מקום לקבל את הצגת הדברים של הנתבעים. התובע הצטייר כאדם צעיר המנסה לברר את תנאי ההתקשרות ולכלכל את צעדיו. התובע טען לאורך כל הדרך, וכפי שעולה מהתכתובות השונות שהוצגו על ידי מי מהצדדים, שעיקר רצונו היה בקבלת הקרדיט וליהנות מהחשיפה שיקבל.

אין לקבל את ניסיונם של הנתבעים לייחס לתובע מניעים והתנהגות של חוסר תום לב בשליחת הודעת הביטול ועמידתו העיקשת על כך שהקרדיט שיינתן לו יהיה כמתחייב.

הנתבעים לא הצליחו להוכיח קשר בין חוסר שביעות רצונו של התובע מהיעדר כדאיות כלכלית לעצם ביטול ההסכם, בכל הנוגע לסמיכות הזמנים, שהרי היעדר הכדאיות עלה זמן רב קודם להודעת הביטול. הנתבעים לא הצליחו להוכיח, שהתובע הביע טרוניה על כך, אף לא בהתכתבויות עם אחרים שצורפו. הפרת ההסכמים נעשתה על ידי הנתבעים ואין לראות בביטול ההסכמים משום ניצול "הזדמנות" אלא עמידה על זכויות התובע שנפגעו על ידם.

סוף דבר

על בסיס השיקולים האמורים, מן הראוי להעמיד את הפיצוי בגין כל אחת מההפרות על הצד הגבוה.

בגין הפרת זכותו המוסרית של התובע במנגינת הנושא – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכותו המוסרית של התובע בעיבוד הלחן של השיר ABC – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכותו המוסרית של התובע בעיבוד הלחן של השיר Jingle Bells – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכותו המוסרית של התובע בעיבוד הלחן של השיר We wish you a Merry Christmas – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכויות היוצרים של התובע במנגינת הנושא – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 47957-12-13 ישראל נ' טוויסט אנימציה בע"מ ואח'

בגין הפרת זכויות היוצרים של התובע בעיבוד הלחן של השיר ABC – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכויות היוצרים של התובע בעיבוד הלחן של השיר Jingle Bells – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

בגין הפרת זכויות היוצרים של התובע בעיבוד הלחן של השיר We wish you a Merry Christmas – ישלמו הנתבעים לתובע סך של 100,000 ₪.

הנתבעים ישלמו לתובע, יחד ולחוד, סך כולל של 800,000 בגין הפרת הזכות המוסרית וזכויות היוצרים של התובע ביצירות המוזיקליות. התשלום ייעשה עד ליום 10.9.17, שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין, עד לתשלום בפועל.

הנתבעים ישלמו לתובע, יחד ולחוד, הוצאות משפט בסך של 40,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך של 93,600 ₪. סכומים אלה ישולמו עד ליום 10.9.17, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין, עד לתשלום בפועל.

ניתן בזאת צו מניעה האוסר על הנתבעת לעשות שימוש ביצירות המוזיקליות.

ניתן היום, ט"ו אב, תשע"ז, 7 אוגוסט, 2017, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן
רחמים כהן, שופט